

INHOUDSOPGAVE

ARRONDISSEMENTELE INFORMATIEKRUISPUNTEN (AIK'S)	1
1. PROBLEEMSTELLING	1
2. ONDERZOEKSVERRICHTINGEN	1
3. ANALYSE	1
3.1. Bevraging van de diensten van de commissaris-generaal	1
3.2. Bevraging AIK's	1
3.2.1. Werking	1
3.2.1.1. Personeelsbeheer	1
3.2.1.2. Middelen	2
3.2.1.3. Partnerships	3
3.2.2. Sturing door het centrale niveau	3
3.2.2.1. Prioriteitenstelling	3
3.2.2.2. Invulling basisfunctionaliteiten MFO-6 en evolutie concept AIK	4
3.2.2.3. Opvolgingsinstrumenten en indicatoren	4
3.2.3. De initiatieven op vlak van coördinatie	4
3.3. Bevraging CGO	5
3.3.1. Werking	5
3.3.1.1. Personeelsbeheer	5
3.3.1.2. Middelen	6
3.3.1.3. Partnerships	6
3.3.2. Sturing door het centrale niveau	6
3.3.2.1. Prioriteitenstelling	6
3.3.2.2. Invulling basisfunctionaliteiten MFO-6 en evolutie concept AIK	6
3.3.3. De initiatieven op vlak van coördinatie	7
3.4. Evaluatieverslag federale politieraad inzake 10 jaar politiehervorming	7
4. CONCLUSIE(S)	8
5. VOORSTEL TOT VERDER ONDERZOEK	8
NOTEN	9

ARRONDISSEMENTELE INFORMATIEKRUISPUNTEN (AIK'S)¹

1. PROBLEEMSTELLING

Naar aanleiding van de gezamenlijke vergadering van de parlementaire begeleidingscommissies Vast Comité P en I d.d. 3 maart 2009 werd aan het Vast Comité P de opdracht gegeven om een onderzoek op te starten naar de werking, de sturing en de coördinatie van de AIK's.

Als beperking werd opgegeven om enkel het centrale niveau te bekijken, zonder daarbij rekening te houden met de specifieke problemen op niveau van elk individueel AIK.

2. ONDERZOEKSVERRICHTINGEN

In uitvoering van huidige opdracht werd overgegaan tot volgende onderzoeksverrichtingen:(1) bevraging van de diensten van de Commissaris-generaal;(2) bevraging van een doorsnede van de AIK's;(3) bevraging van Directie van de operationele politionele informatie (CGO);(4) analyse van het evaluatieverslag van de Federale Politieraad inzake 10 jaar politiehervorming.

3. ANALYSE

3.1. BEVRAGING VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSARIS-GENERAAL

Op 6 mei 2009 hebben wij een gesprek gehad met een officier, het contactpunt voor de Dirco's bij de commissaris-generaal.

Hij deelde ons mede dat er op het niveau van de commissaris-generaal geen enkele opvolging bestaat inzake de werking, sturing of coördinatie van de AIK's. Hij verwees hiervoor naar de diensten van CGO.

3.2. BEVRAGING AIK'S

Zoals voorzien in het goedgekeurde onderzoeksvoorstel werd overgegaan tot een bevraging van een beperkt aantal AIK's². Hiertoe werd een vragenlijst opgesteld die aan de diensthoofden van deze AIK's werd overgemaakt.

De vragenlijst tracht in te gaan op:

(1) de werking van de AIK's, met name de wijze waarop deze ondersteund/begeleid wordt door het centrale niveau, op vlak van:

(1.1.) HRM;

(1.2.) middelen (Informatica, Budget);

(1.3.) partnerships;

(2) de sturing door het centrale niveau

(2.1.) prioriteitenstelling;

(2.2.) invulling basisfunctionaliteiten MFO-6 en evolutie concept AIK;

(2.3.) opvolgingsinstrumenten en indicatoren;

(3) de initiatieven op vlak van coördinatie.

De antwoorden werden schriftelijk ingewonnen. Bovendien werd, met de helft van de respondenten, in functie van eventueel noodzakelijke toelichting, deze schriftelijke enquête gevolgd door een mondeling interview met het diensthoofd van het desbetreffende AIK.

Uit de analyse van deze antwoorden en interviews blijken navolgende elementen.

3.2.1. Werking

3.2.1.1. Personeelsbeheer

Het is voor alle bevraagde AIK's totaal onduidelijk wie er op centraal vlak enig zicht zou hebben op de effectieve invulling van de capaciteit, noch in welke mate de personeelsinzet van de lokale politie, Algemene directie bestuurlijke politie (DGA) of Algemene Directie

gerechtelijke politie (DGJ) positief of negatief evolueert. Bijna iedere respondent meent dat een andere dienst (er wordt o.a. verwezen naar Directie van de mobiliteit en het personeelsbeheer (DSP), CGO, DGJ en DGA) hier mogelijk zicht op heeft. Zij zijn het wel allen eens over het feit dat vanuit het centrale niveau in dit verband niet transparant wordt gecommuniceerd en dat er tot op heden evenmin enig (coördinerend) initiatief werd genomen om deze totale personeelsinvulling te optimaliseren. Als er positieve initiatieven genomen worden met betrekking tot deze personeelsbezetting gaan deze steeds uit van het arrondissementele niveau (Bestuurlijke directeur-coördinator (Dirco) en/of Gerechtelijke directeur (Dirjud), al of niet in overleg met de korpschefs van de lokale politie).

Op de vraag naar het bestaan van competentieprofielen blijkt dat deze veelal arrondissementeel werden ontwikkeld. In het kader van de evaluatiecyclus werden vanuit het centrale niveau profielen aangereikt doch deze waren niet steeds hanteerbaar. Zo bleken aangereikte profielen uitgaande van DGJ enerzijds en van DGA anderzijds te verschillen ondanks dat ze voor een soortgelijke functie dienden te worden gebruikt.

Wat betreft de vorming van de medewerkers van de AIK's, en meer bepaald de vraag naar de correlatie tussen de aangeboden opleidingen en de, in de personeelsprofielen, gedefinieerde competenties, zijn alle respondenten het eens over het feit dat wel degelijk nuttige opleidingen worden aangeboden (bijvoorbeeld de Algemene Nationale gegevensbank (ANG)- opleidingen) maar dat dit opleidingsaanbod onvoldoende is. Er blijkt vooral vraag te bestaan naar meer diepgaande opleidingen om tools als Questis echt 'te beheersen', naar het gebruik van analysepakketten en naar de analyse en opvolging van fenomenen.

Op de vraag of er individuele en/of collectieve opleidingstrajecten bestaan blijkt dat de eerder bestaande initiatieven volledig zijn doodgebloed. Een van de respondenten vindt dit net bijzonder spijtig gezien de recente toevloed van Calog-personeel. De nieuwe tendens, ook bij de lokale politie, om meer administratieve personeelsleden naar het AIK te detacheren eerder dan operationele, heeft als bijkomend effect dat deze nieuwelingen totaal geen kennis hebben van elementaire begrippen, zoals de ANG. Het ontwikkelen van een standaardpakket aan opleidingen voor nieuwe personeelsleden wordt dan ook aangevoeld als een belangrijke nood.

Verschillende AIK's stellen zich ook vragen naar het gebrek aan organisatie van opleiding voor functioneel beheerders. Zij hebben de indruk dat het centrale niveau veronderstelt dat het de arrondissementele AIK's zijn die moeten instaan voor de opleiding van de functioneel beheerders van de lokale politie, wat volgens hen toch niet de bedoeling kan zijn.

Er werd in de vragenlijst tevens nagegaan of de organisatie peilde in welke mate ze tegemoet kwam aan de behoeften en verwachtingen van haar medewerkers, meer bepaald of reeds tevredenheidsenquêtes werden gehouden. Hieruit bleek dat dit in ongeveer de helft van de bevraagde AIK's reeds gebeurd was, maar dan telkenmale op eigen arrondissementeel initiatief (veelal gezamenlijk met de andere arrondissementele federale diensten Federale Gerechtelijke politie (FGP) en Gedeconcentreerde coördinatie- en steundirecties (CSD)). Er kwam volgens de respondenten geen enkele impuls van het centrale niveau om dergelijke meting uit te voeren, laat staan dat een methodiek werd aangereikt.

3.2.1.2. Middelen

De AIK's hebben er geen zicht op of er inspanningen worden geleverd om hen allen op uniforme wijze uit te rusten. Sommigen menen van wel, anderen menen dat dit net niet het geval is, nog anderen vermoeden dat er een poging gedaan wordt. Er blijkt alvast dat de toewijzing van middelen niet transparant wordt kenbaar gemaakt.

De bevraagde diensthoofden AIK hekelen allen het gebrek aan toekomstvisie. Ze hebben geen idee in welke mate er een meerjarenplanning bestaat met betrekking tot informatica. Ze bevestigen allen wel dat hun behoeften in dit verband reeds meermaals werden bevraagd. Over de mate waarin vervolgens rekening werd gehouden met deze behoeften is men duidelijk minder enthousiast. Punctuele voorbeelden worden geregeld gegeven zoals een overaanbod aan (niet) gevraagde printers die geleverd worden, 19" schermen die geleverd worden (daar waar 24"schermen werden gevraagd en 22"schermen werden aangekondigd);

Recent blijkt in april 2009 een nieuwe bevraging gebeurt te zijn naar de voorziene

noodzakelijke investeringen tot en met 2013 (AIK F).

Het bestaan van budgetten lijkt eveneens een gebrek aan transparantie te vertonen. Sommige AIK's blijken niet op de hoogte van het bestaan van een specifieke lokaal budget voor kleine aankopen ten hunnen gunste. De onwetendheid die in hoefde van deze AIK's blijkt te bestaan omtrent het al dan niet bestaan van bepaalde budgetten is treffend. Sommige blijken, uit noodzaak, eventuele vragen tot aankopen gewoon aan Dirco of Dirjud te richten.

Dezelfde onduidelijkheid heerst met betrekking tot prestatierekenéenheden (PRE's)³.

Het gebrek aan feedback in verband met ingezamelde verwachtingen, het gebrek aan enige informatie rond werkingsmiddelen in het algemeen wordt door één respondent samengevat als "...radiostilte vanuit CGO gedurende de laatste 3 jaar...".

In dit verband kan tot slot opgemerkt dat dit schrijnend gebrek aan visie en transparante communicatie inzake de werkingsmiddelen (meubilair, informatica, budgetten,...) door de vergadering van de diensthoofden van de Nederlandstalige AIK's recent, in maart 2009, met een schrijven aan de commissaris-generaal werd aangekaart.

3.2.1.3. Partnerships

De helft van de respondenten bleek inmiddels het initieel afgesloten lokaal protocol, zoals voorzien in de MFO-6⁴, te hebben geëvalueerd en eventueel te hebben aangepast. Deze evaluatie gebeurde steeds op arrondissementeel initiatief, eventuele aanpassingen gebeurden op basis van eigen denkwerk of op basis van good practices die hen rechtstreeks werden aangereikt door collega diensthoofden AIK bij gebrek aan het ter beschikking stellen van good practices door het centrale niveau.

Bijna alle aangesproken AIK's voerden in het verleden, al of niet op meer regelmatige basis, reeds een tevredenheidsenquête uit bij hun partners.

In 100 % van de gevallen waarin dit georganiseerd werd, ontstond het initiatief op arrondissementeel vlak. Dit gebeurde bijgevolg ook met een eigen (waarschijnlijk onderling verschillende) methodiek. Op geen enkel ogenblik gaf, volgens de respondenten, enig centraal niveau aan dat een dergelijke meting wenselijk of nuttig was. Er waren geen stimulerende initiatieven, laat staan dat een methodiek werd aangereikt.

3.2.2. Sturing door het centrale niveau

3.2.2.1. Prioriteitenstelling

In de praktijk blijkt dat, zelfs voor de nationale prioriteiten, de bevraagde AIK's arrondissementeel een eigen vertaling (operationalisering) dienden te maken. Vanuit CGO is volgens hen alvast geen enkele verzuchting of richtlijn in dit verband ontvangen.

Een aantal vragen tot fenomeenopvolging worden door, voornamelijk DGJ, gevraagd aan de AIK's. Alle respondenten zijn het er over eens dat deze vragen weinig gecoördineerd zijn. Hierdoor ontstaat een overvloed aan vragen. Een respondent stelt in dit verband "... *Men wil alles: bijvoorbeeld op gegeven ogenblik zelfs winkeldiefstallen door Mongolen. Men hoort er echter daarna niets meer van, zelfs wanneer het project ophoudt wordt dit niet gemeld. Er komen alleen bijkomende (andere) vragen...*".

Verschillende AIK's zijn positief over het feit dat sommige centrale directies (van DGJ) hun behoeften en verwachtingen toelichten op vergaderingen of zelfs in de arrondissementen zelf. Zo wordt bijvoorbeeld de informatieronde inzake Violent Crime Linkage Analysis System (Viclas) als positief ervaren.

Als positief voorbeeld wordt eveneens verwezen naar de dienst Mensenhandel van de Directie van de bestrijding van de criminaliteit tegen personen (DGJ/DJP) die in dialoog ging met de diensthoofden AIK alvorens expliciet de verwachtingen te formuleren.

Twee respondenten merken nog op dat de operationalisering van de prioriteiten veel weg heeft van een verruimde of 'veredelde' B42⁵. In dit verband bestaat trouwens bij meerdere respondenten het gevoel dat het centrale niveau wenst dat allerlei informatie wordt doorgestuurd zonder dat het duidelijk is wat daar dan mee gebeurt en zonder dat er enige feedback mag verwacht worden.

Tevens is het belangrijk om aan te stippen dat verschillende respondenten wijzen op de vrijblijvendheid van het aanleveren van de, door het centrale niveau, gevraagde gegevens.

Men vraagt iets, maar wanneer een AIK geen reactie geeft, is er geen enkel echelon dat daar over valt.

Tot slot kan worden opgemerkt dat daar waar verschillende centrale directies van DGJ tot op heden individueel handelden in het formuleren van hun verwachtingen, de respondenten zelf aangeven dat recent door een hoofdcommissaris van DGJ een project werd opgestart om de fenomeenopvolging te coördineren, wat als zeer positief wordt ervaren.

De respondenten ervaren de (beperkte) vragen van DGA op dit ogenblik als reeds meer gecoördineerd.

3.2.2.2. Invulling basisfunctionaliteiten MFO-6 en evolutie concept AIK

Op de vraag of de gebruikte modellen, procedures en processen zelf werden uitgetekend/ontwikkeld dan wel aangereikt door CGO of een ander centraal niveau, antwoorden alle respondenten, zonder uitzondering, dat dit alles tot op heden steeds op arrondissementeel vlak gebeurde.

Op eigen initiatief (m.a.w. zonder stimulerend of faciliterend initiatief van enig centraal niveau) van de AIK's werd, volgens de bevraagde diensthouders, wel onderling getracht om tot een uitwisseling van good practices te komen.

Op geen enkel ogenblik werd echter door CGO een initiatief genomen om de ontwikkelde procedures aan enige kwaliteitscontrole te onderwerpen, ze actief te verspreiden naar andere AIK's of als norm op te leggen met het oog op het creëren van uniformiteit.

Desondanks zien onze gesprekspartners CGO als de directie die deze rol zou moeten vervullen en verschillende respondenten zijn zeer expliciet in hun vraag naar meer richtinggevende sturing van CGO op dit vlak, teneinde een duidelijker referentiekader ter beschikking te hebben.

Meer dan de helft van de bevraagde diensthouders AIK deed reeds één, of meerdere, bevraging(en) naar de verwachtingen/behoefte van hun klanten (Parket, politiezones, federale gedeconcentreerde diensten). Dit gebeurde telkenmale op eigen (arrondissementeel) initiatief en volgens een eigen (waarschijnlijk onderling verschillende) methodiek. Op geen enkel ogenblik verzocht, volgens de respondenten, enig centraal niveau om een dergelijke bevraging te organiseren, laat staan dat een methodiek werd aangereikt.

De optimalisering van het dienstenaanbod van het AIK is volgens alle respondenten eveneens een arrondissementeel proces waarin alle arrondissementele partners (Dirco, Dirjud, Procureur des Konings en korpschefs) hun rol vervullen. Coördinerende of stimulerende initiatieven komen volgens de respondenten op dit vlak evenmin van CGO. Er wordt wel naar punctuele initiatieven van DGJ en/of DGA verwezen.

3.2.2.3. Opgvolgingsinstrumenten en indicatoren

Op één na bleken alle respondenten de wijze waarop zij de basisfunctionaliteiten van de MFO-6 vervullen op te volgen via een aantal indicatoren.

In al deze gevallen blijkt echter dat het arrondissementeel ontwikkelde indicatoren betroffen, die daardoor uiteraard, minstens gedeeltelijk⁶, onderling verschillen. Geen enkele van deze opvolgingsindicatoren werd met andere woorden ontwikkeld, noch opgelegd of opgevolgd, door het centrale niveau.

3.2.3. De initiatieven op vlak van coördinatie

Op de vraag of er op vlak van prioritaire Nationaal Veiligheidsplan(NVP)-fenomenen naar een eenvormige fenomeenopvolging wordt gestreefd antwoorden alle respondenten negatief. Wel wordt hier en daar een voorbeeld geciteerd, zoals VICLAS. Andere respondenten wijzen toch op een bepaalde vorm van uniformiteit die kan ontstaan door de uitwisseling van best practices, uitwisseling die zoals hoger aangehaald gebeurt op initiatief van de AIK's zelf. Voor één respondent lijkt deze gedifferentieerde aanpak logisch gezien het verschil in implicatie van ieder arrondissement in het desbetreffende fenomeen.

Op de vraag naar coördinerende initiatieven die ontwikkeld werden op dit vlak is de algemene teneur negatief. Tijdens de interviews klinkt bij alle respondenten op dit vlak zonder enige twijfel ontgoocheling door. Onze gesprekspartners laten duidelijk verstaan dat de 'afwezigheid'

van CGO een gevoel creëert van 'aan ons lot overgelaten te zijn'. Zo stellen zij bijvoorbeeld allen expliciet dat de vroegere vergaderingen van alle diensthoofden AIK (per taalrol) niet langer werd ingericht door het centrale niveau, waarna enkele jaren terug de AIK's zelf dit initiatief terug ter hand namen. Op deze vergaderingen is inmiddels ook een vertegenwoordiger van CGO aanwezig, zonder dat deze de vergaderingen organiseert, stimuleert of voorziet. De desbetreffende vertegenwoordiger tracht, blijkbaar naar best vermogen, de gestelde vragen in ontvangst te nemen en er op termijn een oplossing voor te zoeken, meer kan er echter niet van verwacht worden.

Verschillende respondenten kaarten aan dat op diverse vlakken het centrale niveau wel aangeeft, al weze het dan soms niet gecoördineerd, wat dient gedaan, maar nooit hoe. Dit brengt volgens de bevroegde diensthoofden AIK mede dat er geen standaardisering van de procedures van informatieverwerking gerealiseerd wordt. Dit leidt er toe dat, zoals één der respondenten stelt, "... *ieder AIK handelt naar goeddunken (zelfs) in domeinen waarin geen discussie zou mogen zijn, zoals bijvoorbeeld afhandeling van mailings inzake hits, coördinatie van onderzoek...*". Gecombineerd met het (zie supra) aangehaalde aspect van vrijblijvendheid lijkt dit ons onhoudbaar.

Met name wat betreft CGO delen de bevroegde diensthoofden AIK, quasi zonder onderscheid, verder nog mede dat de rol van dit centrale niveau zich tot op heden beperkte tot een informatierol inzake nieuwe toepassingen (ANG info, ANG news,...) en tot een zeer gelimiteerde liaisonrol naar de Directie van de Telematica (DST) (m.b.t. technische aspecten) maar dat geen coördinerende initiatieven tussen de AIK's werden ondernomen.

Met betrekking tot de in de vorige paragraaf geciteerde liaisonrol naar DST wordt door een respondent nog opgemerkt dat er geregeld een discrepantie is tussen de behoeftebepaling geformuleerd door CGO en de daaropvolgende uitwerking door DST.

Tot slot is het vermeldenswaardig dat, naar aanleiding van het schrijven dat de Nederlandstalige diensthoofden AIK in maart 2009 stuurden aan de Commissaris-generaal, een vertegenwoordiger van hun platform werd uitgenodigd op de daaropvolgende vergadering Dirco's om toelichting te verstrekken. Door CGO werden dan een aantal verbeteringsvoorstellen geformuleerd, waaronder het oprichten van een Coördinatiecel AIK in de schoot van CGO. Dit blijkt ondermeer uit een extract van de verslaggeving van deze vergadering. Inmiddels zijn blijkens sommige respondenten de eerste personeelsleden hiervoor aangewezen.

3.3. BEVRAGING CGO

Op 5 mei 2009 greep een eerste onderhoud plaats met twee, door de directeur CGO, aangewezen medewerkers.

Zij brachten ons ter kennis dat inmiddels een Coördinatiecel AIK werd opgericht binnen CGO en dat reeds 2 personen er deel van uit maakten. Gezien zij nog niet over de nodige expertise beschikten dienden zij zich nog in te werken.

Een eerste punt waarvan thans werk wordt gemaakt is om, in samenwerking met de Directie van de relaties met de lokale politie (CGL), een EFQM-vragenlijst samen te stellen, georiënteerd naar processen.

Op alle andere door ons gestelde vragen bleven zij het (onmiddellijke) antwoord schuldig zodat geopteerd werd om de verdere bevraging in tijd uit te stellen.

Vervolgens werd, op 03 juli 2009, overgegaan tot bevraging van de directeur CGO. Teneinde het interview met hem te structureren en om hem toe te laten zich te documenteren, werd hem voorafgaandelijk een vragenlijst toegestuurd, inhoudende dezelfde items als in de vragenlijst die werd verstuurd aan de AIK's, maar dan meer vanuit centraal perspectief bekeken.

Uit de analyse van dit interview blijken navolgende elementen.

3.3.1. Werking

3.3.1.1. Personeelsbeheer

Een hoofdcommissaris stelt dat de rol van CGO zoals voorzien in artikel 8§2 van het KB betreffende de organisatie en de bevoegdheden van de federale politie van 14/11/2006⁷ duidelijk op conceptueel vlak ligt en zijn directie geen enkele bevoegdheid heeft op

personeelsmatig vlak.

Op onze vraag of er dan een andere centrale dienst is die op vlak van personeelsbeheer een globaal zicht heeft op de AIK's stelt hij dat dit volgens hem niet het geval is. Hij wijst op het feit dat er voor de AIK's trouwens twee afzonderlijke organieke tabellen bestaan (één die onder DGJ valt en een andere onder DGA). Wat betreft de inzet door de lokale politie zijn er volgens hem helemaal geen gegevens bekend op centraal vlak. Hij meent vanuit de vergadering AIK gehoord te hebben dat de evolutie van de inzet van de lokale politie in dalende lijn gaat doch heeft er geen zekerheid over. Er is met andere woorden op centraal vlak niemand die een globaal geïntegreerd zicht heeft op de personeelsinzet op de AIK's.

Op het vlak van opleiding meent hij dat CGO verantwoordelijk is voor het verzamelen van de behoeften, het doorgeven ervan aan de inrichtende macht Algemene Directie operationele ondersteuning/Directie van de opleiding (DGS/DSE) en deze laatste te ondersteunen bij de uitwerking van de cursussen.

Hij stelt dat er op dit vlak inderdaad bepaalde tekortkomingen zijn. Volgens de directeur CGO worden tal van cursussen georganiseerd met betrekking tot beheer van informatie, maar is dit aanbod te weinig gericht naar de AIK's en/of functioneel beheerders toe. Hij bevestigt dat er een gebrek is in vorming naar analyse en fenomeenopvolging.

3.3.1.2. Middelen

Ondanks dat het beheer van middelen, volgens onze gesprekspartner, evenmin wettelijk aan CGO werd toegewezen, heeft hij op vraag van de Commissaris-generaal in de loop van 2008 initiatieven genomen met betrekking tot de opvolging van de investeringsbudgetten (inzake meubilair en informatica).

Recent nog werd een bevraging van de AIK's gedaan naar hun behoeften inzake meubilair en informatica voor de periode 2010-2013. Na budgettaire goedkeuring zal hij hen feedback geven.

Op onze vraag bevestigt de directeur CGO dat hij, gezien hij de personeelsformatie van de AIK's niet kent (zie supra) hij hun verwachtingen bijna blindelings moet volgen.

Wat betreft het feit dat de AIK's melden dat er geen gegevens bestaan van de vervangingsmarkten en/of investeringen, zegt CGO dat deze er wel zijn en er hier blijkbaar een communicatieprobleem moet zijn.

3.3.1.3. Partnerships

De directeur CGO stelt geen zicht te hebben op de protocollen die door de AIK's in hun arrondissement werden opgesteld. Wel stelt hij dat, wanneer door een AIK punctueel een vraag in dit verband aan CGO wordt gesteld, er advies wordt verleend.

Door CGO werd in 2007 reeds een beperkte kennis-/tevredenheidsenquête gehouden. Dit zal in september 2009 opnieuw gebeuren. Deze zal gebeuren bij tal van gebruikers/klanten, waarbij een onderscheid zal gemaakt worden tussen de gewone gebruiker enerzijds en de AIK's en functioneel beheerders anderzijds, wat in 2007 niet het geval was. Van de enquête in 2007 kunnen dan ook geen specifiek AIK-resultaten getoond worden.

3.3.2. Sturing door het centrale niveau

3.3.2.1. Prioriteitenstelling

Naast de rol van DGJ op vlak van aansturing in de prioritaire NVP-fenomenen verwijst de directeur CGO specifiek naar het strategische project 'Optimale informatiehuishouding' zoals opgenomen in het Nationaal Veiligheidsplan (NVP) 200-2011.

Hij stelt dat dit project nog niet werd opgestart mede door personeelstekort. Zo werden in de eerste mobiliteitscyclus van 2009 nog personeelsleden aangetrokken om dit mede te realiseren.

Op 24 juli 2009 was een kick-off vergadering gepland. Via een projectstructuur, waarin zowel CGO, DGJ, DGA als de Vaste Commissie zullen participeren, zullen de processen en het dienstenaanbod herbekeken worden om eventueel aanpassingen of nieuwe ontwikkelingen door te voeren.

De directeur CGO voelt duidelijk ook de noodzaak aan om een multidisciplinair team met vertegenwoordigers vanuit de andere betrokken geledingen van het centrale niveau te

creëren. Hij wenst zich niet uit te spreken over het feit of CGO dan al of niet de pilootrol van een dergelijk team moet krijgen.

3.3.2.2. Invulling basisfunctionaliteiten MFO-6 en evolutie concept AIK

Een belangrijk gebrek dat door de AIK's werd aangegeven, met name het ontbreken van initiatieven op vlak van standaardisering van de procedures van informatieverwerking wordt uitgebreid besproken met de directeur CGO. Hij geeft de indruk zich niet bewust te zijn van deze perceptie gezien hij verwijst naar initiatieven die genomen werden zoals het vademecum en het beschikbaar stellen van een site met daarop de verslagen en vergaderingen van de AIK's.

Een hoofdcommissaris wijst er tevens op dat bepaalde procedures en werkmethodes die ontwikkeld worden in een AIK dikwijls bottom up gesignaleerd worden, waarbij CGO ze dan tracht te verspreiden aan alle AIK's.

Blijkbaar speelt ook de "help-lijn" van CGO een rol in het beantwoorden van verschillende gestelde vragen. We moeten samen met CGO evenwel vaststellen dat deze "jurisprudentie" inzake de toepassing van bepaalde regels niet systematisch ter beschikking gesteld wordt van de andere AIK's.

CGO geeft toe geen zicht te hebben op zijn niveau over hoe de verschillende functionaliteiten (cf MFO-6) in elk AIK ingevuld worden, noch of er enige standaardisatie terzake bestaat en/of nodig is.

3.3.3. De initiatieven op vlak van coördinatie

De directeur CGO bevestigt dat CGO geen initiatieven neemt tot het inrichten van vergaderingen met de AIK's. De AIK's organiseren die zelf per taalstelsel en een afgevaardigde van CGO is hierop aanwezig. Het betreft evenwel een soort "rapporteur" die zelf geen beslissingsbevoegdheid heeft inzake de verschillende onderwerpen. In specifieke gevallen zou hij wel de bevoegde verantwoordelijke van CGO sturen om zaken toe te lichten.

Hij bevestigt dat op dit vlak meer zou kunnen gebeuren, maar dat in het verleden er binnen CGO geen expliciete capaciteit aangewezen was die zich om de AIK's moest bekommeren. Thans komt hier verandering in, waardoor meer initiatieven zouden moeten mogelijk worden.

Hij stelt bovendien dat op centraal vlak veel overleg gepleegd wordt tussen de centrale partners DGJ, DGA en CGO, maar hij bevestigt dat de onderlinge verantwoordelijkheden mogelijk niet door iedereen op dezelfde wijze geïnterpreteerd worden, gezien ze nooit geëxpliciteerd werden. Hieraan bestaat volgens hem inderdaad een behoefte.

Het gebrek aan explicitering van de verantwoordelijkheden en bevoegdheden zou er volgens hem ook kunnen toe leiden dat onduidelijk wordt wie wat communiceert naar het arrondissementele niveau.

Tot slot van zijn betoog herhaalt de directeur CGO dat met het opstarten van projectteam samen met DGJ, DGA en de Vaste Commissie een actieplan zal worden ontwikkeld. Zonder vooruit te willen lopen op de eerste vergadering, gepland op 24 juli, kan hij al stellen dat één van de eerste initiatieven er zal in bestaan om een vragenlijst aan de AIK's over te maken. Deze EFQM-vragenlijst werd opgesteld in samenwerking met CGL. In functie van de analyse van de antwoorden zal bekeken worden welke procedures en/of processen dienen te worden ondersteund of aangepast. Bovendien kan dan het dienstenaanbod geëvalueerd en gewijzigd worden in functie van de specifieke behoeften op arrondissementeel vlak (cf de geest van de MFO-6).

3.4. EVALUATIEVERSLAG FEDERALE POLITIERAAD INZAKE 10 JAAR POLITIEHERVORMING

Lezing van dit evaluatieverslag, binnen de begrenzing van het opdracht kader van huidig onderzoek, leert dat de Federale Politieraad tot de vaststelling komt dat er zowel in het dienstenaanbod als in de kwaliteit belangrijke afwijkingen zijn tussen de verschillende AIK's. De noodzaak tot coördinerende initiatieven op dit vlak blijkt uit de verdere vaststelling "*Het zou goed zijn om deze verschillen in kaart te brengen en mede op basis van benchmarking te streven naar kwaliteitsverbetering...*".

Wat betreft de personeelsinvulling wordt in het verslag vastgesteld dat sommige AIK's nog steeds onderbemand zijn. Het verslag koppelt hier geen conclusie aan op het vlak van het opnemen van verantwoordelijkheden inzake coördinerende initiatieven tot optimalisatie van deze personeelsbezetting op centrale niveau.

De Federale Politieraad beveelt vervolgens aan "...dat de federale politie beter de werking van de AIK's opvolgt en ondersteunt". Betreffende de verantwoordelijkheden aangaande de rol van deze opvolging vervolgt het verslag "Bovendien is de opdracht terzake van CGO beperkt tot het aspect van 'organisatie' en 'operationalisering' van het informatiebeheer van de AIK's en riskeren de andere, minstens even belangrijke, aspecten van functionering uit de boot te vallen bij deze geplande opvolging (cf MFO-6)".

Tot slot is markant om te vermelden dat de Federale Politieraad nog vaststelt: "Een doorgedreven systeem van monitoring van de kwaliteit en performantie van de AIK's moet dus volwaardig ingericht worden".

4. CONCLUSIE(S)

Op basis van de uitgevoerde onderzoeksverrichtingen blijken m.b.t. de werking, de coördinatie en de sturing van de AIK's op centraal niveau, volgende punten :

(1) niemand op centraal niveau heeft een duidelijk globaal zicht op de werking van de AIK's (cf MFO-6). Het treffendste voorbeeld is dat er niemand een geïntegreerd zicht heeft op de personeelsinzet, waarbij immers stukjes afkomstig zijn respectievelijk van DGA, DGJ en Lokale Politie;

(2) vanuit DGA en DGJ blijken goede intenties naar de opvolging van prioritaire NVP-fenomenen, ook al dienen die initiatieven mogelijk nog beter gecoördineerd te worden. Als treffend voorbeeld hiervan wordt het engagement dat hier gevraagd wordt door de AIK's zelf soms beschreven als casuïstisch en vrijblijvend;

(3) er gaat van CGO weinig sturing en of coördinatie uit inzake standaardisering van de procedures van informatieverwerking op het vlak van de AIK-functionering, toch één van hun kerntaken blijkens het voornoemde Koninklijk Besluit van 14 november 2006. Er worden met andere woorden conceptuele ontwikkelingen van procedures, noch stimulerende of faciliterende initiatieven voorzien ter uitwisseling van bijvoorbeeld best practices tussen AIK's. Dit gebrek wordt tevens geïllustreerd door het feit dat nog geen aanvang werd gemaakt van het strategisch project 'optimale informatiehuishouding' zoals voorzien in het NVP 2008-2011;

(4) de respectieve verantwoordelijkheden op centraal vlak (DGJ, DGA en CGO) werden intern federale politie nooit geëxpliciteerd, nochtans blijkt hier duidelijk behoefte aan te zijn;

(5) de gespreide verantwoordelijkheden lijken op centraal vlak het bestaan te noodzaken van een multidisciplinair team dat globaal zicht verwerft op de werking van de AIK's;

(6) bij de bevraagde AIK's bleek een algemeen gevoel te leven van "aan hun lot overgelaten te zijn". Voor bepaalde aspecten (informatica, meubilair) zou dit volgens CGO een subjectief gevoel zijn. Dan nog blijft hiervoor het gebrek aan communicatie verantwoordelijk om deze perceptie te laten ontstaan;

(7) recent blijkt CGO een meer coördinerende rol te willen opnemen en een aantal initiatieven werden gestart of zijn gepland:

(7.1.) een meerjarenplan voor de behoeften van de AIK's inzake meubilair en informatica werd opgesteld;

(7.2.) in september 2009 wordt een tevredenheidsenquête bij de gebruikers enerzijds en bij de AIK's en functioneel beheerders anderzijds gepland;

(7.3.) recent werden enkele personeelsleden aangeworven om vanuit CGO de coördinatie van de AIK's te kunnen optimaliseren;

(7.4.) op 24 juli wordt met een multidisciplinaire projectgroep gestart ter uitvoering van het project 'Optimale Informatiehuishouding' zoals gepland in het NVP 2008-2011.

5. VOORSTEL TOT VERDER ONDERZOEK

Gezien de frappante vaststellingen lijkt het ons niet nodig om het huidige onderzoek nog uit te breiden, te meer daar onze vaststellingen voor de overgrote meerderheid gedeeld worden op centraal niveau (CGO).

Verder laten we het aan de dossierbeheerder over om te oordelen in welke mate een andere belanghebbende op centraal niveau (DGJ,DGA,...) dient gedebriefd te worden over huidige negatieve vaststellingen.

Gezien het op stapel staande initiatief binnen CGO stellen wij voor om in de loop van 2010 een opvolgingsonderzoek ter zake uit te voeren;

NOTEN

¹ Dossiernr. 39843/2009.

² Volgende AIK's werden bevraagd: Antwerpen, Asse, Charleroi, Doornik, Gent en Nijvel.

³ PRE-budget: betreft budget voor de vergoeding van overuren en nacht- en weekendprestaties.

⁴ MFO-6 punt 2.1 en punt 4.

⁵ Hier wordt verwezen naar de fiche B42 van de MFO-3, waarin onder andere het doorsturen van kopieën van processen-verbaal aan de gespecialiseerde directies van DGJ ter sprake komt.

⁶ De aard en het aantal van deze opvolgingsindicatoren werd niet bevraagd in het bestek van huidige beperkte studie. Uit de toelichting in de antwoorden blijkt echter reeds deze minstens gedeeltelijk verschillende opvolging.

⁷ BS 23 november 2006.